

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/292/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207581
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812207581.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Z. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 628,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 563,92 eur, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy 648,92 eur od 21.1.2010 do 26.4.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy 633,92 eur od 27.4.2011 do 24.6.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy 618,92 eur od 25.6.2011 do 23.9.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy 608,92 eur od 24.9.2011 do 24.10.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy 593,92 eur od 25.10.2011 do 25.1.2012, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy 578,92 eur od 26.1.2012 do 25.4.2012, úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy 563,92 eur od 26.4.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 29,76 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 90,41 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd v prevyšujúcej časti žalobcu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.7.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 563,92 eur, zmluvnej pokuty vo výške 64,89 eur, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 648,92 eur od 21.1.2010 do 26.4.2011, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 633,92 eur od 27.4.2011 do 24.6.2011, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 618,92 eur od 25.6.2011 do 23.9.2011, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 608,92 eur od 24.9.2011 do 24.10.2011, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 593,92 eur od 25.10.2011 do 25.1.2012, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 578,92 eur od 26.1.2012 do 25.4.2012, úroku z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 563,92 eur od 26.4.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 poskytla žalovanému na základe Zmluvy o pôžičke e.č.: 7024335 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 10.1.2007 (ďalej len "Zmluva") úver vo výške 1 020,51 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 36 pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.1.2010. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi nespĺnil v čase určenom v Zmluve, čím sa dostal do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplatenie zostatku dlžnej istiny podľa identifikácie postúpenej pohľadávky vo výške 648,92 eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu na základe príslušných zmluvných ustanovení. Po postúpení predmetnej pohľadávky žalovaný svoj záväzok do dnešného dňa uhradil len sčasti a to vo výške 85,00 eur a to tak, že uhradil sumu 15

eur na účet žalobcu dňa 26.4.2011, uhradil 15 eur na účet žalobcu dňa 24.6.2011, uhradil 10 eur na účet žalobcu dňa 23.9.2011, uhradil 15 eur na účet žalobcu dňa 24.10.2011, uhradil 15 eur na účet žalobcu dňa 25.1.2012, uhradil 15 eur na účet žalobcu dňa 25.4.2012, pričom toto plnenie má povahu uznania neuhradeného záväzku, ktorý žalobca uplatnil v tomto konaní voči žalovanému. Zostatok neuhradenej istiny tak predstavuje sumu 563,92 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 10.3.2011 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške dlžnej istiny 648,92 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená žalobcovi. V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky je dlžník v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pôžičke, povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu za omeškanie splácania pôžičky vo výške 10 % z dlžnej čiastky. Na základe vyššie uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovaného, aby mu zaplatil istinu 563,92 eur, zmluvnú pokutu vo výške 64,89 eur (10% z dlžnej čiastky v zmysle Všeobecných obchodných podmienok), úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 648,92 eur od 21.1.2010 do 26.4.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 633,92 eur od 27.4.2011 do 24.6.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 618,92 eur od 25.6.2011 do 23.9.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 608,92 eur od 24.9.2011 do 24.10.2011, úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 593,92 eur od 25.10.2011 do 25.1.2012, úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 578,92 eur od 26.1.2012 do 25.4.2012, úrok z omeškania vo výške 9,00% p.a. z dlžnej sumy 563,92 eur od 26.4.2012 do zaplataenia a náhradu nákladov vynaložených na úhradu súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 12.1.2007 spolu s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 medzi Consumer Finance Holding a.s. a žalobcom s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaním žalobcu zo dňa 13.3.2013 spolu s prílohami a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Postupca Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 12.1.2007 Zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 663,88 eur (20.000,- Sk) pri mesačnej splátke 28,35 eur (854,- Sk), ktorú mala žalovaná uhradiť 30 splátkami.

Podľa bodu VIII. zmluvy riadnym vyplnením a podpísaním tejto zmluvy všetkými zastúpenými stranami uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. s klientom zmluvu o pôžičke, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky.

V článku 1 bod 1.1 Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že služba znamená výroby a / alebo služby (vrátane služby poskytovania pôžičiek), ktoré je spoločnosť oprávnená poskytovať podľa predmetu podnikania zapísaného v obchodnom registri, a ktoré poskytuje klientom na základe zmluvy.

Z článku 2. bod 2.1 Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že tieto VOP upravujú vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe zmluvy a pri uplatňovaní práv z plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou ak klient nesplní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Ako vyplýva z 4. bod 4.1 Všeobecných obchodných podmienok klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačíve.

Podľa článku 5. bod 5.1 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosť poskytuje klientovi službu na základe uzatvorenej zmluvy.

Z článku 5. bod 5.4 Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že klient je povinný plniť spoločnosti za poskytnutie služby riadne a včas spôsobom dohodnutým v zmluve.

Podľa článku 12. bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak klient sa dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť pokutu vo výške 10% z tejto dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

V zmysle článku 15 bod 15.7 Všeobecných obchodných podmienok právne vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a zmluvy o zabezpečení sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Podľa článku 15 bod 15.8 Všeobecných obchodných podmienok zmluva obsahuje zmluvne typy a) úverová zmluva podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka a/ alebo b) kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky, kde je uvedené meno a priezvisko žalovanej spolu s evidenčným číslom a číslom zmluvy a výška pohľadávky ku dňu postúpenia a zároveň všetky úhrady žalovanej, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Consumer Finance Holding, a.s. na postupníka - žalobcu.

Z písomného podania žalobcu zo dňa 13.3.2013 je zrejmé, že žalobca doplnil žalobu o prehľad obrátov na úverovej zmluve e.č. 7024335, z ktorého je preukázaná výška časti žalobcom uplatnenej pohľadávky z titulu nezaplateného úveru poskytnutého žalovanému na základe úverovej zmluvy e.č. 7024335. V čase postúpenia dlžná suma pozostávala z dlžnej istiny v sume 648,92,85 eur s prísl. (tak ako to vyplýva aj t identifikácie pohľadávky postúpenej žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011) a zmluvnej pokuty v sume 64,89 eur v zmysle ust. čl. 12 bod 12.2. Všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Z predloženého prehľadu platieb na úverovú zmluvu je zrejmá platobná disciplína žalovaného, pričom žalobcom uplatnená pohľadávka v sume istiny 563,92 eur s prísl. je vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky vrátane pokút a poplatkov v sume 947,49 eur po odpočítaní pokút a poplatkov v sume 298,57 eur a po odpočítaní platieb na úver v sume 85,00 eur po postúpení pohľadávky, ktoré žalobca špecifikoval v žalobnom návrhu. Výška nezaplatennej istiny tak predstavuje sumu 563,92 eur, a ktorej platením je žalovaný voči žalobcovi v omeškaní. Žalobca za účelom preukázania posunutia úveru, ktorý žalovaný nesplatil v plnej výške, predložil súdu úverovú zmluvu a zároveň s týmto podaním aj prehľad platieb na úver. Z predloženého prehľadu platieb je zrejmá platobná disciplína žalovaného. Navýšenie úveru o úroky má svoj základ v RPMN vo výške 35,08%, ktorá je uvedená v čl. 3 Podmienok k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky. Žalovaný sa poskytnutý úver v sume 663,88 eur zaviazal splatiť formou 36 pravidelných mesačných splátok. V súlade s ust. čl. 6 bod 6.1., bod 6.2. a bod 6.4. Všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy dátum splatnosti prvej dohodnutej mesačnej splátky pripadol na 20.2.2007, dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky pri počte 36 splátok pripadol na 20.1.2010. Žalovaný nesplatil úver v dohodnutej lehote splatnosti, ktorej posledný deň pripadol na dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky k 20.1.2010, od 21.1.2010 bol voči žalobcovi v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny 648,92 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Ako vyplýva z § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (účinný v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 12.1.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Ako vyplýva z § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

V zmysle § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V zmysle ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Všeobecných obchodných podmienok úverová zmluva sa mala riadiť zákonom o spotrebiteľských úveroch a podporne Obchodným zákonníkom.

Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou a pri závere o tom, že ide zmluvu spotrebiteľskú, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaná uzatvorila s Consumer Finance Holding, a.s., dňa 12.1.2007 Zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky, pričom touto zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 663,88 eur (20.000,- Sk) pri mesačnej splátke 28,35 eur (854,- Sk), ktorú mala žalovaná uhradiť 30 splátkami. Cena úveru teda činila 356,72 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 3 roky sumu 356,72 eur (z úveru 663,88), čo je 17,91 % ročne. Ide o orientačný výpočet. Pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v januári 2007 činil úrok 13,52 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol o 4,39 % vyšší.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,52% ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,52 % ročne, čo pri úvere 663,88 eur za 3 roky predstavuje 269,27 eur. Žalovaná teda mala vrátiť 933,15 eur. Keďže celkove uhradila žalobcovi

288,29 eur (suma 203,29 eur bola podľa prehľadu obrátov uhradená pred postúpením pohľadávky a 85 eur po postúpení), žalovaná by tak mala uhradiť 644,86 eur. Žalobca však požadoval na istine spolu s úrokom iba 563,92 eur, pričom sám uviedol, že pokuty a poplatky v sume 298,57 eur nepožaduje priznať, súd žalovanú zaviazal uhradiť žalobcovi sumu 563,92 eur.

Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu v sume 64,89 eur uplatňovanú žalobcom podľa článku 12. bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, súd uvedený nárok považuje za za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z každej omeškanej splátky, ktorú je klient povinný zaplatiť v tridsiaty deň po jej splatnosti, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 10% mal platiť aj sankčný úrok (podľa bodu 12.3 Všeobecných obchodných podmienok), ktorý bol dohodnutý vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania (hoci žalobca si uplatňuje úrok z omeškania v súlade so zákonom), čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. K tomuto záveru súd dospel na základe skutočnosti, že žalobca okrem zmluvnej pokuty si v zmluvných podmienkach dojednal i úrok z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania, ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanej ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach a či ju možno požadovať aj opakovane za omeškanie tej istej splátky. Zároveň je lehota splatnosti takto dojednanej zmluvnej pokuty pomerne krátka. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 10% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 10 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 30 dní je v prepočte na rok až vo výške 120% (10 % x 12 mesiacov). Rozsahu zmluvnej pokuty z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 120 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody podľa bodu 11.2 VOP. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Súd preto žalobcovi nepriznal zmluvnú pokutu a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

Splatnosť poslednej splátky pôžičky a tým aj jej pohľadávky žalobcu nastala dňa 20.1.2010, čo vyplýva priamo zo zmluvy. Žalovaná sa neuhradením záväzku riadne a včas dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti celej pohľadávky, teda od 21.1.2010 po zohľadnení úhrad žalovanej po postúpení pohľadávky, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Ku dňu 21.1.2010 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 37,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 113,93 eur.

Z uplatnenej sumy 628,81 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 563,92 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 89,68% a neúspech 10,32 %.

Po odrátaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu (89,68 % - 10,32 %), žalobca má právo na náhradu trov vo výške 79,36 %.

Právnomu zástupcovi žalobcu vznikli trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 79,68 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b), vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2012 vo výške 7,63 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia ..... 39,84 eur + RP 7,63 eur

- podanie návrhu na začatie konania.....39,84 eur + RP 7,63 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu DPH vo výške 20 % zo sumy 94,94 eur. Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu a náhrady podľa vyhlášky spolu s DPH v sume 113,93 eur.

Ďalej žalobcovi vznikli trovy konania za súdny poplatok za návrh vo výške 37,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 79,36 % zo súdneho poplatku 37,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 29,76 eur a 79,36 % z trov právneho zastúpenia vo výške 113,93 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 90,41 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal čiastočne neúspešnú žalovanú

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.